

Učiteljski Tovariš.

Glasilo avstrijskega jugoslovanskega učiteljstva.

Vsebina: Poziv. — 5000 K! — Naše kričee razmere. — Ukazi in odredbe šolskih oblastev. — Dopisi. — Društveni vestnik. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb. — Spomini na Zagreb.

Poziv.

Glasom sklepa upravnega odbora se vrši letošnja glavna skupščina „Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“ dne 30. in 31. maja v Brežicah.

Brežiška „Posojilnica“ nam je drage volje prepustila „Narodni dom“ za zborovanja, koncert, banket i. t. d. „Čitalnica“ pa priredi povodom skupščine na binkoštno soboto in nedeljo koncert z vojaško godbo. Vse potrebne predpriprave vodi čitalnični odbor, pomnožen z odborniki učiteljskega društva.

Čestite tovarišice in cenjeni tovariši, ki se bodo glavne skupščine v Brežicah udeležili in želé prenočišča, se tem potom vljudno in nujno prosijo, da to najdalje do 20. t. m. javijo po dopisnici gospodu učitelju Mart. Vodeniku v Brežicah.

Prenočišča bodo na razpolago nekaj v gostilnicah, največ pa pri gostoljubnih rodovinah. Radi ugodne železniške zveze se da v sili prenočiti tudi v Krškem in Sevnici. Tudi tovariši sosednjih šol radi sprejmejo cenjene sotrudnike na prenočišče. Naj torej vsakdo, ki se zglaši za stanovanje, pove tudi svoje želje, na katere se bo po možnosti oziralo.

Gospodje pevci in gospodične pevke, ki želé pri koncertu sodelovati, se vljudno prosijo, da se nemudoma zglase za note pri gospodu Ignacu Supanu, učitelju v Brežicah.

Tovariši, tovarišice! Glavne skupščine naše dične „Zaveze“ so se dosedaj povsod sijajno obnesle. Pokažimo tudi letos z mnogobrojno udeležbo, da nam je mar stanovska čast in da vemo ceniti važnost svoje stanovske organizacije, kakor je naša vrla „Zaveza“. Pridite torej vsi, katerim je to količkaj mogoče, da si zopet bratski podamo roke, da obnovimo stare prijateljske vezi in po napornem delu vsaj za nekaj ur pozabimo gorje, ki nam morebiti razjeda srce. Vsa društva naj bodo častno zastopana, zlasti pa pričakujemo iz sosednjih okrajev polnoštevilne udeležbe.

Odborsevniško-brežiškega učiteljskega društva.

Janko Knapič,
t. č. predsednik.

5000 K!

Impozanten je bil shod vsega kranjskega učiteljstva dne 8. aprila. Radostnega srea se je odzvalo kranjsko učiteljstvo pozivu pripravljalnega odbora in ni se ustrašilo ne dolge poti in ne mnogih stroškov, ki jih je povzročilo potovanje iz najdaljših krajev kranjske dežele. Vse dobrohoteče prebivalstvo ljubljanskega mesta kakor tudi dežele kranjske je želelo in še želi, da obrodi ta shod najlepše uspehe, da doseže kranjsko učiteljstvo ono gmotno utešilo, ki ga zasluži s svojim napornim delovanjem v šoli in zunaj šole.

Ali kakor je skoro 99% kranjskega učiteljstva pričakovalo in še pričakuje rešitve iz svojega naravnost obupnega stanja na podlagi tega shoda, tako nas je navdajala neka slutnja, neka bojazen, da ne bo ta shod imel tistega učinka, kakršnega bi imel v vsaki drugi kronovini, kjer ne vladajo tako podivjane politične razmere. In za to bojazen smo imeli več kakor preveč vzroka, zakaj poznamo predobro končni smoter in sploh tendenco klerikalne stranke. Naša bojazen je bila povse opravičljiva, čeravno se nam je zatrjevalo, da bo postopalo kranjsko učiteljstvo, ki je po svoji ogromni večini naprednega mišljenja, do številno prav pičle nasprotnice „Slomškove zveze“ do skrajnosti tolerantno.

Že vsa priprava, to je pisanje glavnega glasila katol. narodne stranke, „Slovenca“, nas je v tem prav jako utrjevala, zakaj „Slovenec“ je pisal skrajno previdno, in videlo se mu je, da mu vse one besede ne gredo prav iz srca, ki jih je pisal na naslov učiteljskega shoda. In naša slutnja je dobila realna tla takoj, kakor hitro je odprl usta deželni in državni poslanec g. Povše. Mož je pač poudarjal in govoril o dobrohotnosti napram učiteljstvu, a to le v svojem imenu in v imenu deželnega glavarja, o kaki oficijalni izjavi katoliške stranke kot deželnozborskega kluba pa ni bilo ne duha ne sluha. Ako pa človek ve, kaj in koliko veljajo vsi člani katoliškega kluba napram njega voditelju, potem pa se mu poderejo najsmelejše iluzije v prazen — nič. In ko je izpregovoril predsednik krasno se razvijajoče „Slomškove zveze“, smo bili uverjeni, da se nismo prav nič varali v svoji bojazni. Mož se niti ziniti ni upal, da je poslanec, voljen iz ljudske volje, voljen kakor poslanec, ki je odgovoren le svojim volicem in ki se ima klanjati le njih želji.

Naša slutnja je postala meso po shodu, zakaj „Slovenec“ je takoj udaril na ono struno, na kateri najrajši brenka, ako noče povedati to, česar mu je polno srce.